

Çevre ve Gelişim Hakkında Rio Deklarasyonu (BM, 1992)

Rio Declaration on Environment and Development

Rio de Janeiro, 3-14 Haziran 1992

Çevre Ve Gelişim Hakkında Birleşmiş Milletler Konferansı Raporu

Çevre ve Gelişim hakkında Birleşmiş Milletler Konferansı,
3-14 Haziran 1992 tarihleri arasında Rio de Janeiro'da toplanarak,
16 Haziran 1972 tarihinde Stokholm'de kabul edilen İnsan Çevresi hakkında Birleşik Milletler Bildirgesi'ni yeniden onaylayarak ve bunun üzerine inşa etme arayışıyla,

Devletler, toplumların ve insanların anahtar sektörleri arasında yeni işbirliği düzeyleri oluşturmak yoluyla yeni ve eşitlikçi küresel bir ortaklık oluşturma amacıyla,

Herkesin çıkarlarına saygı duyan ve küresel çevresel ve kalkınmacı sistemin bütünlüğünü koruyan Uluslararası anlaşmalara yönelik olarak çalışarak,

Evimiz olan dünyanın bütüncül ve birbirine bağımlı doğasını kabul ederek,

Aşağıdakileri beyan etmektedir:

İlke 1

İnsan oğlu sürdürülebilir kalkınmanın merkezinde bulunmaktadır.
Doğayla uyumlu, sağlıklı ve üretken bir yaşama hakları vardır.

İlke 2

Devletler, Birleşmiş Milletler Tüzüğü ile ve uluslararası kanun ilkeleriyle uyumlu olarak kendi çevresel ve kalkınmacı politikaları izinde kendi kaynaklarını kullanma egemen hakkına ve yargı alanları veya kontrolleri dahilindeki faaliyetlerin diğer Devletlerin çevresine veya ulusal yargı alanı sınırları ötesindeki alanlara zarar vermemesini sağlama sorumluluğunu taşımaktadırlar.

İlke 3

Kalkınma hakkı, şimdiki ve gelecek nesillerin kalkınmacı ve çevresel ihtiyaçlarını eşitlikçi bir şekilde karşılamaya yönelik olarak kullanılmalıdır.

İlke 4

Sürdürülebilir kalkınmayı başarmak amacıyla, çevresel koruma kalkınma sürecinin gerekli bir kısmını oluşturmalı ve ondan ayrı olarak düşünülmemelidir.

İlke 5

Bütün Devletler ve bütün insanlar yaşam standartlarındaki ayrımları azaltmak ve dünyadaki insanların çoğunluğunun ihtiyaçlarını daha iyi karşılamak amacıyla sürdürülebilir kalkınma için kaçınılmaz bir gereklilik olarak fakirliği ortadan kaldırma önemli görevinde işbirliğine gitmelidirler.

İlke 6

Kalkınmakta olan ülkelerin, özellikle en az kalkınmış ve çevresel olarak en savunmasız olanların özel durumları ve ihtiyaçlarına özel öncelik verilmelidir. Çevre ve kalkınma alanındaki Uluslararası eylemler de ayrıca bütün ülkelerin çıkar ve ihtiyaçlarına işaret etmelidir.

İlke 7

Devletler dünyanın ekosisteminin sağlığı ve bütünlüğünü muhafaza etmek, korumak ve restore etmek için küresel bir ortaklık ruhuyla işbirliğine gitmelidirler. Küresel çevresel bozulmaya farklı katkılar bakımından, Devletler ortak ancak farklılaştırılmış sorumluluklara sahiptir. Gelişmiş ülkeler, toplumlarının küresel çevreye yaptıkları baskılar ve yönettikleri teknolojiler ve finansal kaynaklar açısından sürdürülebilir kalkınmanın Uluslararası takibinde üstlendikleri sorumluluğu kabul etmektedirler.

İlke 8

Sürdürülebilir kalkınmayı ve bütün insanlar için daha yüksek bir yaşam kalitesini başarmak için, Devletler sürdürülmeyen üretim ve tüketim örneklerini azaltmalı ve ortadan kaldırmalı ve uygun demografik politikaları teşvik etmelidirler.

İlke 9

Devletler bilimsel ve teknolojik bilgi değişimleri yoluyla ve teknolojilerin geliştirilmesi, adaptasyonu, yayılması ve transferine yeni ve yenilikçi teknolojileri dahil etmek yoluyla sürdürülebilir kalkınma için içsel kapasite-inşasını güçlendirmek için işbirliğine gitmelidirler.

İlke 10

Çevresel konular en iyi şekilde ve bağlantılı düzeyde ilgili bütün vatandaşların katılımıyla idare edilebilir. Ulusal düzeyde, her bireyin toplumlarındaki zararlı malzeme ve faaliyetler hakkındaki bilgiyi içeren kamu yetkilileri tarafından düzenlenen çevreyle ilgili bilgiye uygun erişime ve karar verme süreçlerine katılma fırsatına sahip olmalıdır. devletler bilgiyi yaygın bir şekilde kullanılabilir hale getirerek kamu farkındalığı ve katılımı cesaretlendirmeli ve kolaylaştırmalıdır. Yargısal ve idari işlemlere etkili erişim, düzeltme ve tazminat dahil olmak üzere, sağlanmalıdır.

İlke 11

Devletler etkili çevresel yasamayı kanunla düzenlemelidir. Çevresel standartlar, yönetim hedefleri ve öncelikler onların uygulanacağı çevresel ve kalkınmacı bağlamı yansıtmalıdır. Kimi ülkelerce uygulanan standartlar uygunsuz ve güvence altına alınmamış ekonomik ve sosyal maliyet olarak diğer ülkelere geri dönebilir, özellikle gelişmekte olan ülkelerde.

İlke 12

Devletler çevresel bozulma sorunlarına daha iyi işaret etmek için bütün ülkelerde ekonomik büyüme ve sürdürülebilir kalkınmaya öncülük edecek destekleyici ve açık bir Uluslararası ekonomik sistemi teşvik etmek için işbirliğine gitmelidirler. Çevresel amaçlar için alınan ticaret politikası önlemleri keyfi veya adaletsiz bir ayırım aracı veya Uluslararası ticarete gizli bir sınırlama meydana getirmemelidir. İthalat yapan ülkenin yargı alanı dışında çevresel zorluklarla uğraşmak için tek taraflı eylemlerden kaçınılmalıdır. Sınır ötesi veya küresel çevresel sorunları işaret eden çevresel önlemler mümkün olduğunca Uluslararası bir fikir birliğine dayandırılmalıdır.

İlke 13

Devletler kirlilik ve diğer çevresel zararların kurbanları için sorumluluk ve tazminatla ilgili ulusal kanunlar geliştirmelidir. Devletler ayrıca kendi yargı alanlarındaki veya yargı alanlarının ötesindeki kontrolde gerçekleşen faaliyetlerin sebep olduğu çevresel zararın yan etkileri için sorumluluk ve tazminat bakımından daha ileri Uluslararası kanunlar geliştirmek için çabuk ve belirlenmiş bir tarzda işbirliğine gitmelidirler.

İlke 14

Devletler ciddi çevresel bozulmaya sebep olan veya insan sağlığına zararlı olduğu bulunan her faaliyet ve maddeden diğer Devletlere geri gönderme ve transferi engellemek veya önüne geçmek için etkili bir şekilde işbirliğine gitmelidirler.

İlke 15

Çevreyi korumak amacıyla, ihtiyati yaklaşık Devletlerin kendi yeterliliklerine göre Devletler tarafından geniş bir şekilde uygulanmalıdır. Ciddi ve değiştirilemez zarar tehditleri olması durumunda, tam bilimsel kesinlik eksikliği çevresel bozulmayı engellemek için maliyet etkili önlemleri ertelemek için bir sebep olarak kullanılamaz.

İlke 16

Ulusal yetkililer, kirleticinin prensipte kirlenme maliyetini üstlenmesi gerektiği yaklaşımını göz önünde bulundurarak, kamu yararına gereken saygıyı göstererek ve Uluslararası ticaret ve yatırımı bozmadan çevresel maliyetlerin ve ekonomik araçların kullanılmasını içselleştirmeyi teşvik etmek için çaba göstermelidirler.

İlke 17

Ulusal bir araç olarak çevresel etki değerlendirmesi çevre üzerinde önemli bir yan etkiye sahip olma olasılığı olan ve yetkili bir ulusal makam kararına konu olan önerilmiş faaliyetler için üstlenilmelidir.

İlke 18

Devletler derhal diğer Devletleri, o Devletlerin çevresi üzerinde ani zararlı etkiler üretmesi olasılığı bulunan her doğal afetten veya başka acil durumdan haberdar etmelidir. Her çaba bu şekilde üzüntü yaşayan Devletlere yardım etmek için Uluslararası toplum tarafından gösterilmelidir.

İlke 19

Devletler önemli bir çevresel ve sınır ötesi yan etkiden etkilenmesi mümkün Devletlere öncelikli ve uygun ihbarı sağlamalı ve o Devletlere iyi niyetle en erken aşamada danışmalıdır.

İlke 20

Kadınların çevresel yönetim ve kalkınmada hayati bir rolü bulunmaktadır. Bu nedenle sürdürülebilir kalkınmayı başarmak için onların tam katılımı gereklidir.

İlke 21

Dünya gençliğinin yaratıcılığı, idealleri ve cesaretleri sürdürülebilir kalkınmayı başarmak ve hepsi için daha iyi bir gelecek sağlamak amacıyla küresel bir ortaklığı ilerletmek için seferber edilmelidir.

İlke 22

Bilgileri ve geleneksel pratikleri nedeniyle yerli insanlar ve onların toplumları ve diğer yerel toplumların çevresel yönetim ve kalkınmada hayati rolleri vardır. Devletler onların kimliklerini, kültürlerini ve çıkarlarını kabul etmeli ve gerektiği gibi desteklemelidir ve sürdürülebilir kalkınmayı başarmada onların etkili katkılarına mümkün kılmalıdır.

İlke 23

Baskı, hakimiyet ve işgal altındaki insanların çevresi ve doğal kaynakları korunmalıdır.

İlke 24

Savaş, doğası gereği sürdürülebilir kalkınmayı yıkıcı özelliindedir. Devletler bu nedenle silahlı çatışma zamanlarında çevre için koruma sağlayan Uluslararası kanunlara saygı duymalı ve gerektiğinde daha ileri geliştirilmesinde işbirliğine gitmelidirler.

İlke 25

Barış, kalkınma ve çevresel koruma bağımsız ve ayrılmazdır.

İlke 26

Devletler bütün çevresel ihtilaflarını barışçıl şekilde ve Birleşik Milletler Tüzüğü ile uyum içinde uygun yollarla çözmelidirler.

İlke 27

Devletler ve insanlar iyi niyetle ve ortaklık ruhuyla bu Bildirge'de belirtilen ilkelerin yerine getirilmesinde ve sürdürülebilir kalkınma alanındaki Uluslararası kanunların daha ileri geliştirilmesinde işbirliğine gitmelidirler.

a/İnsan Çevresi hakkında Birleşmiş Milletler Konferansı Raporu, Stokholm, 5-16 Haziran 1972 (Birleşmiş Milletler yayını, Satış No. E.73.II.A.14 ve düzeltme), böl. I.

Bu belge çevrimiçi olarak Birleşmiş Milletler Ekonomik ve Sosyal İlişkiler Departmanı (DESA) tarafından gönderilmiştir. Belgenin tekrar üretilmesi ve yayılması - elektronik ortamda ve/veya basılı formatta - teşvik edilmektedir, sağlanan onay bunu kullanılabilir hale getirmekte Birleşmiş Milletler'in rolünden oluşmaktadır.

Son güncellenme tarihi: [DESA/DSD](#) tarafından,

Telif hakkı © 1999 Birleşmiş Milletler A/KONF.151/26 (Cilt I)